

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้ปัญหาเป็นฐาน สาระเศรษฐศาสตร์
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

**The Development of Applied Problem-based Learning in Economics Strand for
Mathayomsuksa 1 Students**

ธิติมา ธาระพันธ์¹ และทัชชววัฒน์ เหล่าสุวรรณ²

Thitima Tharaphan¹ and Tatchawat Laosuwan²

สาขาวิชาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม^{1,2}

Master of Education Program in Social Studies, Faculty of Education, Rajabhat Maha Sarakham University^{1,2}

Corresponding author, E-mail: 658010350105@rmu.ac.th¹, tatchawat@hotmail.com²

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้ปัญหาเป็นฐาน สาระเศรษฐศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 85/85 (2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง ก่อนเรียนและหลังเรียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้ปัญหาเป็นฐาน สาระเศรษฐศาสตร์ (3) เปรียบเทียบความสามารถในการแก้ปัญหาระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้ปัญหาเป็นฐาน สาระเศรษฐศาสตร์ (4) ศึกษาความพึงพอใจ ของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้ปัญหาเป็นฐาน สาระเศรษฐศาสตร์ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/4 โรงเรียนศรีกระนวนวิทยาคม จำนวน 40 คน ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบวัดความสามารถ ในการแก้ปัญหา และแบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ t-test แบบ dependent

ผลการวิจัยพบว่า (1) การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้ปัญหาเป็นฐาน สาระเศรษฐศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 85.73/87.17 (2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้ปัญหาเป็นฐาน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (3) ความสามารถในการแก้ปัญหา สำหรับนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้ปัญหาเป็นฐาน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ (4) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้ปัญหาเป็นฐาน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, ความสามารถในการแก้ปัญหา

ABSTRACT

The purpose of this research were to (1) development the applied problem-based learning in Economics strand for Mathayomsuksa 1 students for efficiency 85/85, (2) compare learning achievement between before and after learning activities for Mathayomsuksa 1 students who are managed to the applied problem-based learn in Economics strand, (3) compare problem solving ability between before and after learning for Mathayomsuksa 1 students who are managed to the applied problem-based learn in Economics strand, and (4) study students' satisfaction toward the applied problem-based learning in Economics strand. The sample consisted of 40 Mathayomsuksa 1/4 students at Srikrakuan Wittayakhom School. The sample selected by cluster random sampling. The instruments used for this research included the activities lesson plan, achievement test, test of problem-solving abilities and satisfaction questionnaire. The statistics used to analyze data include percentage, mean, standard deviation, and test hypotheses with Dependent Samples t-test statistics

The findings were as follows: (1) development the applied problem-based learning in Economics strand for Mathayomsuksa 1 students was 85.73/87.17, (2) learning achievement of students who the applied problem-based learning in Economics stand after studying was significantly higher than before studying at the .05 level, (3) ability to solve problems for students who are managed to the applied problem-based learn in Economics strand after studying was significantly higher than before studying at the .05 level, and (4) the students' satisfaction towards the applied problem-based learning in Economics strand was at the highest level.

Keywords: Problem-based Learning, Learning Achievement, Ability to Solve Problems

บทนำ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ได้กำหนดกรอบทิศทางการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาเยาวชนไทยทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้มีคุณภาพด้านความรู้และด้านทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในสังคมที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ซึ่งการพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ นั้นจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ได้แก่ ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และความสามารถในการใช้เทคโนโลยี จากการปฏิรูปการศึกษาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ครูผู้สอนจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนบทบาทของตนเองจากการเป็นผู้บอกความรู้ในแต่ละครั้งที่เข้าสอน มาเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนให้แก่ผู้เรียน โดยครูผู้สอนจะกระตุ้น ส่งเสริม สนับสนุน และจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ ความสามารถ ความถนัด และความสนใจของแต่ละบุคคล เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ฝึกให้ผู้เรียนได้คิดวิเคราะห์ วิเคราะห์ สร้างสรรค์ และค้นหาคำตอบด้วยตนเอง ซึ่งการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม มุ่งเน้นพัฒนาให้ผู้เรียนรู้จักและเข้าใจชีวิตของมนุษย์ในฐานะปัจเจกบุคคล และการร่วมกันในสังคมสอดคล้องเนื้อหาสาระเศรษฐศาสตร์ ที่เกี่ยวข้องกับการผลิต การแจกจ่าย การบริโภคสินค้าและบริการ การบริหารจัดการทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดอย่างมีประสิทธิภาพ การดำรงชีวิตอย่างมีดุลยภาพและการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวัน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 1-8)

จากรายงานผลการประเมินตนเอง (Self-Assessment Report : SAR) กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม โรงเรียนศรีกระนวนวิทยาคม (โรงเรียนศรีกระนวนวิทยาคม, 2565) พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 70.72, 66.89 และ 68.47 ซึ่งต่ำกว่าเป้าหมายของโรงเรียนที่ตั้งไว้ในระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระเศรษฐศาสตร์ของนักเรียนคือร้อยละ 85 (และจากผลการประเมินการจัดการเรียนการสอน พบว่า ผู้เรียนยังขาดการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ เนื่องจากกระบวนการจัดการเรียนการสอน

ที่มุ่งเน้นการบรรยายเป็นหลัก ทำให้ผู้เรียนขาดโอกาสในการแสดงความคิดเห็นและขาดการมีส่วนร่วม ผู้เรียนขาดการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งอาจส่งผลให้ผู้เรียนขาดความไม่เข้าใจเนื้อหา ของสาระเศรษฐศาสตร์เท่าที่ควร ส่งผลต่อระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังจะเห็นได้จากผลการประเมินพบว่า นักเรียนมีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ประกอบกับมีข้อเสนอแนะให้มุ่งพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหา และทักษะกระบวนการคิดของนักเรียนให้มากยิ่งขึ้น

วิธีการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นและเกิดการพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหา คือ การจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้ปัญหาเป็นฐานเป็นหนึ่ง ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เริ่มต้นจากสถานการณ์ปัญหาที่เกิดขึ้นจริง เพื่อแก้ไขสถานการณ์ปัญหาเกี่ยวกับชีวิตประจำวันที่มีความสำคัญต่อผู้เรียน ปัญหาจะเป็นจุดตั้งต้นของกระบวนการเรียนรู้และกระตุ้นกระบวนการพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหา ด้วยเหตุผลจากการสืบค้นหาข้อมูล เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจปัญหา พัฒนาผู้เรียนให้สามารถเรียนรู้โดยการค้นคว้าตนเอง ซึ่งผู้เรียนจะได้ฝึกฝนการสร้างองค์ความรู้โดยผ่านกระบวนการคิดแก้ปัญหา อย่างมีความหมายต่อผู้เรียน (พิชาติ แก้วพวง, 2563, น. 184) โดยสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา(2550, น. 7-8) ได้ระบุขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานไว้ 6 ขั้นตอน ประกอบด้วย ขั้นที่ 1 เชื่อมโยงระบุปัญหา ขั้นที่ 2 ทำความเข้าใจกับปัญหา ขั้นที่ 3 ดำเนินการศึกษาค้นคว้า ขั้นที่ 4 สังเคราะห์ความรู้ ขั้นที่ 5 สรุปและประเมินค่าของคำตอบ และขั้นที่ 6 นำเสนอและประเมินผลงานโดยการวิจัยครั้งนี้ประยุกต์ให้เข้ากับกระบวนการเรียนรู้จริงในห้องเรียนที่ใช้เวลาในการสอน 1 ชั่วโมง ดังนั้น การจัดการเรียนรู้จึงประยุกต์ใช้ปัญหาเป็นฐานเพียง 4 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 กำหนดปัญหาและทำความเข้าใจกับปัญหา ขั้นที่ 2 ดำเนินการศึกษาค้นคว้า ขั้นที่ 3 สังเคราะห์และสรุปความรู้ และขั้นที่ 4 นำเสนอและประเมินผลงาน เห็นได้ว่าการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้ปัญหาเป็นฐานจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในการแก้ปัญหาโดยที่ปัญหาจะเป็นจุดเริ่มต้นของกระบวนการเรียนรู้และเป็นตัวกระตุ้นการพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหา ด้วยเหตุผล จากวิธีการ สืบค้นหาข้อมูลและกระบวนการคิดขั้นสูง

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนา
จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้ปัญหาเป็นฐาน เพื่อพัฒนา
ผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการ
แก้ปัญหาสูงขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้ปัญหา
เป็นฐาน สาระเศรษฐศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 85/85
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อน
เรียนและหลังเรียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับ
การจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้ปัญหาเป็นฐาน สาระเศรษฐศาสตร์
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการแก้ปัญหาหว่า
ก่อนเรียนและหลังเรียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้ปัญหาเป็นฐาน สาระเศรษฐศาสตร์
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัด
กิจกรรมการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้ปัญหาเป็นฐาน สาระเศรษฐศาสตร์

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้
โดยประยุกต์ใช้ปัญหาเป็นฐาน สาระเศรษฐศาสตร์มีผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้
โดยประยุกต์ใช้ปัญหาเป็นฐาน สาระเศรษฐศาสตร์มีความสามารถ
ในการแก้ปัญหา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตการวิจัย

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้
ปัญหาเป็นฐาน
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนความสามารถ
ในการแก้ปัญหา และความพึงพอใจ

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 1 โรงเรียนศรีกระนวนวิทยาคม อำเภอกระนวน จังหวัดขอนแก่น
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น ภาคเรียนที่ 1
ปีการศึกษา 2566 จำนวน 12 ห้อง จำนวนนักเรียน 480 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ห้อง จำนวนนักเรียน 40 คน ได้มา
จากการสุ่มแบบกลุ่ม ขั้นตอนการสุ่มดังนี้

2.1 แบ่งนักเรียนออกเป็น 12 กลุ่มตามห้องเรียน
ที่กำหนดไว้แล้ว

2.2 สุ่มนักเรียนมา 1 กลุ่ม ด้วยวิธีจับสลาก พบว่าได้
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/4

เครื่องมือการวิจัย

1. แผนการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้ปัญหา
เป็นฐาน สาระเศรษฐศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
จำนวน 11 แผนการจัดการเรียนรู้ รวมเวลาสอน 11 ชั่วโมง
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาระเศรษฐศาสตร์
ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้ปัญหาเป็นฐาน สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นแบบทดสอบ ชนิดปรนัย 4 ตัวเลือก
กำหนดค่าคะแนน คือ ตอบถูกได้ 1 คะแนน และตอบผิดได้ 0 คะแนน
จำนวน 30 ข้อ
3. แบบวัดความสามารถในการแก้ปัญหาเป็นแบบวัดเชิง
สถานการณ์ จำนวน 3 สถานการณ์ แต่ละสถานการณ์จะมีคำถาม 4 ข้อ
เป็นแบบทดสอบ ชนิดปรนัย 4 ตัวเลือก กำหนดค่าคะแนน คือ
ตอบถูกได้ 1 คะแนน และตอบผิดได้ 0 คะแนน จำนวน 12 ข้อ
4. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัด
กิจกรรมการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้ปัญหาเป็นฐาน จำนวน 10 ข้อ
เป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) คือ มากที่สุด
มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นำหนังสือจากคณะครุศาสตร์ไปยังผู้อำนวยการโรงเรียนเพื่อขอความอนุเคราะห์การเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ปฐมนิเทศนักเรียนก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน
3. ทดสอบก่อนเรียนโดยใช้แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระเศรษฐศาสตร์ และแบบทดสอบความสามารถในการแก้ปัญหา หลังจากนั้นเก็บคะแนนการทดสอบไว้
4. ดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้ปัญหาเป็นฐาน จำนวน 11 แผน 11 ชั่วโมงระยะเวลาในการจัดการเรียนการสอนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566
5. เมื่อสิ้นสุดการจัดการเรียนรู้ทั้ง 11 แผน ทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทดสอบวัดความสามารถในการแก้ปัญหาหลังเรียน โดยใช้ข้อสอบชุดเดิม
6. ให้นักเรียนตอบแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน
7. นำข้อมูลที่ได้จากการทดสอบ ไปทำการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้ปัญหาเป็นฐาน ตามเกณฑ์ 85/85 โดยใช้สูตร E_1/E_2
2. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้ปัญหาเป็นฐาน สาระเศรษฐศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้สถิติ Dependent Samples t-test
3. วิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการแก้ปัญหา ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้ปัญหาเป็นฐาน สาระเศรษฐศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้สถิติ Dependent Samples t-test
4. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้ปัญหาเป็นฐาน สาระเศรษฐศาสตร์ โดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากนั้นนำค่าเฉลี่ยไปเทียบกับเกณฑ์ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, น. 162)

ค่าเฉลี่ย 4.51 ถึง 5.00 มากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 ถึง 4.50 มาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 ถึง 3.50 ปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 ถึง 2.50 น้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 ถึง 1.50 น้อยที่สุด

ผลการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้ปัญหาเป็นฐาน สาระเศรษฐศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามเกณฑ์ 85/85 มาจากการให้คะแนนระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และ การให้ผู้เรียนทำใบงานและแบบประเมินพฤติกรรมการเรียน แล้วทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ จำนวน 30 ข้อ 30 คะแนน แล้วจึงนำคะแนนที่ได้มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ประสิทธิภาพ 85/85 ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ประสิทธิภาพของแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้

โดยประยุกต์ใช้ปัญหาเป็นฐาน สาระเศรษฐศาสตร์

สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามเกณฑ์ 85/85

รายการ	N	คะแนน เต็ม	คะแนน รวม	$\bar{X}$	ร้อยละ
ระหว่างเรียน	40	302	10356	258.90	87.17
หลังเรียน	40	30	922	26.15	85.73

จากตารางที่ 4.1 พบว่าคะแนนเฉลี่ยจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้ปัญหาเป็นฐาน สาระเศรษฐศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างเรียน E_1 เท่ากับ 258.90 คิดเป็นร้อยละ 87.17 และคะแนนเฉลี่ยจากการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน E_2 เท่ากับ 26.15 คิดเป็นร้อยละ 85.73 ดังนั้น ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้ปัญหาเป็นฐาน สาระเศรษฐศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 85.73/87.17 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 85/85

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้ปัญหาเป็นฐาน สารະเศรษฐศาสตร์ ซึ่งก่อนการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้วิจัยได้ตรวจสอบการแจกแจงของข้อมูลพบว่าข้อมูลมีการแจกแจงแบบปกติ (ผลต่างคะแนนหลังเรียนและก่อนเรียน (D) S.W. = .959, Sig. = .154) จึงทำการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติทดสอบที (t-test dependent) ดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้ปัญหาเป็นฐาน สารະเศรษฐศาสตร์

การทดสอบ	N	$\bar{X}$	S.D.	df	t	sig
ก่อนเรียน	40	11.25	1.765	39	42.296	.000*
หลังเรียน	40	26.15	1.994			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.2 พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้ปัญหาเป็นฐาน สารະเศรษฐศาสตร์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. เปรียบเทียบความสามารถในการแก้ปัญหาหว่าก่อนเรียนและหลังเรียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้ปัญหาเป็นฐาน สารະเศรษฐศาสตร์ โดยก่อนการเปรียบเทียบความสามารถในการแก้ปัญหา ผู้วิจัยได้ตรวจสอบการแจกแจงของข้อมูลพบว่าข้อมูลมีการแจกแจงแบบปกติ (ผลต่างคะแนนหลังเรียนและก่อนเรียน (D) S.W. = .969, Sig. = .121) จึงทำการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติทดสอบที (t-test dependent) ดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 เปรียบเทียบความสามารถในการแก้ปัญหาหว่าก่อนเรียนและหลังเรียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้ปัญหาเป็นฐาน สารະเศรษฐศาสตร์

การทดสอบ	N	$\bar{X}$	S.D.	df	t	sig
ก่อนเรียน	40	6.28	.784	39	23.973	.000*
หลังเรียน	40	10.60	.871			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.3 พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้ปัญหาเป็นฐาน สารະเศรษฐศาสตร์ มีความสามารถในการแก้ปัญหา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้ปัญหาเป็นฐาน สารະเศรษฐศาสตร์ ดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลผลความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ต่อการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้ปัญหาเป็นฐาน สารະเศรษฐศาสตร์

ข้อที่	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	นักเรียนชอบเนื้อหาวิชาที่เรียน	4.60	0.50	มากที่สุด
2	นักเรียนพอใจกิจกรรมการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้ปัญหาเป็นฐาน	4.88	0.33	มากที่สุด
3	นักเรียนชอบเนื้อหาที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวันได้	4.68	0.47	มากที่สุด
4	นักเรียนชอบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ได้ค้นหาคำตอบด้วยตนเอง	4.93	0.27	มากที่สุด

(ต่อ)

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ข้อที่	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
5	นักเรียนพอใจที่มีโอกาสได้แสดงความคิดเห็นร่วมกับเพื่อน	4.73	0.45	มากที่สุด
6	นักเรียนชอบที่ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้และอภิปรายผลร่วมกับเพื่อน	4.68	0.47	มากที่สุด
7	นักเรียนพอใจที่ได้สรุปองค์ความรู้ด้วยตนเอง	4.60	0.50	มากที่สุด
8	นักเรียนพอใจที่มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกลุ่ม	4.80	0.41	มากที่สุด
9	นักเรียนพอใจที่ได้ทราบคะแนนผลงานของตนเอง	4.73	0.45	มากที่สุด
10	นักเรียนสนุกสนานกับกิจกรรมการเรียนรู้ครั้งนี้	4.75	0.44	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม		4.74	0.44	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.4 พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้ปัญหาเป็นฐาน สาระเศรษฐศาสตร์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.74$, S.D.= 0.44) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าสูงสุดคือข้อที่ 4 นักเรียนชอบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ได้ค้นหาคำตอบด้วยตนเอง ($\bar{X} = 4.93$, S.D.= 0.27) ข้อที่มีค่ารองลงมาคือข้อที่ 2 นักเรียนพอใจกิจกรรมการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้ปัญหาเป็นฐาน ($\bar{X} = 4.88$, S.D.= 0.33) ส่วนข้อที่มีค่าต่ำที่สุดคือข้อที่ 1 นักเรียนชอบเนื้อหาวิชาที่เรียน ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.50) และข้อที่ 7 นักเรียนพอใจที่ได้สรุปองค์ความรู้ด้วยตนเอง ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.50)

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

1. การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้ปัญหาเป็นฐาน สาระเศรษฐศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.73/87.17 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากแผนการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้ปัญหาเป็นฐานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้ผ่านการสร้างอย่างเป็นระบบและวิธีการที่ถูกต้องครบถ้วน ซึ่งได้รับการตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขจากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญก่อนที่จะนำไปใช้จริง นอกจากนี้แผนการจัดการเรียนรู้สามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่หลากหลาย และยังสร้างความกระตือรือร้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจที่จะศึกษาหาความรู้มากขึ้น ส่งผลให้ผู้เรียนมีประสิทธิภาพทางการเรียนที่สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุจินา เจียดศรี (2564, น. 93-103) ได้ศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน สาระเศรษฐศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า 1. ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 80.21/80.66

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้ปัญหาเป็นฐาน สาระเศรษฐศาสตร์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เป็นเพราะผ่านการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีระบบ โดยมีการศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และประยุกต์ใช้ปัญหาเป็นฐานตามขั้นตอนเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและฝึกการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศิริพร จันลา (2560, น. 75-83) ได้ศึกษาการพัฒนาการจัดการเรียนรู้สาระเศรษฐศาสตร์โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาการจัดการเรียนรู้สาระเศรษฐศาสตร์โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สามารถส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถในการแก้ปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของเมธวาลย์ จันทะหงส์ประภัสสร ปริเอี่ยม และอรุณ ชูยกระเดื่อง (2564, น. 76-80) ได้ศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่องกลไกตลาดในระบบเศรษฐกิจ วิชาเศรษฐศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่ามีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ

ที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของอมรรัตน์ สิงห์โท และอรุณ ชูกระเดื่อง (2564, น.113-124) ได้ศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน รายวิชาเศรษฐศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน รายวิชาเศรษฐศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของสายสุนีย์ ต้นปา และปิยลักษณ์ โพธิวรรณ (2565, น. 107-118) ได้ศึกษาการพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่อง เศรษฐกิจในชุมชน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของชญาพร จันทนา และอรุณ ชูกระเดื่อง (2565, น. 131-140) ได้ศึกษาการพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เรื่อง พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ไทยสมัยรัตนโกสินทร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เรื่อง พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ไทยสมัยรัตนโกสินทร์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของศิริพงษ์ เสคำพันธ์ และอรุณ ชูกระเดื่อง (2566, น. 117-126) ได้ศึกษาการพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เรื่องสหกรณ์และการรวมกลุ่มเพื่อการพัฒนาชุมชนของไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้ปัญหาเป็นฐาน สารเศรษฐศาสตร์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เป็นเพราะการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้ปัญหาเป็นฐานตามกระบวนการอย่างครบถ้วน ซึ่งผ่านกระบวนการคิดวิเคราะห์ปัญหา การค้นหาคำตอบด้วยความรู้ความเข้าใจ จึงสามารถอธิบายคำตอบได้อย่างมีเหตุผล โดยมี 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 ระบุปัญหา ขั้นที่ 2 วิเคราะห์ปัญหา ขั้นที่ 3 กำหนดวิธีการ

แก้ปัญหา และขั้นที่ 4 ตรวจสอบผลลัพธ์ ส่งผลให้ผู้เรียนมีการขวนคิดอย่างถูกต้องตามขั้นตอน และสามารถนำความรู้ไปใช้ได้ในชีวิตจริงได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศิริพร จันลา (2560, น. 177-190) ได้ศึกษาการพัฒนาการจัดการเรียนรู้สาระเศรษฐศาสตร์โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า การพัฒนาการจัดการเรียนรู้สาระเศรษฐศาสตร์โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สามารถส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถในการแก้ปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของอมรรัตน์ สิงห์โท และอรุณ ชูกระเดื่อง (2564, น.113-124) ได้ศึกษาการพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน รายวิชาเศรษฐศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ความสามารถในการคิดวิเคราะห์จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน รายวิชาเศรษฐศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของสายสุนีย์ ต้นปา และปิยลักษณ์ โพธิวรรณ (2565, น. 107-118) ได้ศึกษาการพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่อง เศรษฐกิจในชุมชน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ความสามารถในการแก้ปัญหาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของศิริพงษ์ เสคำพันธ์ และอรุณ ชูกระเดื่อง (2566, น. 117-126) ได้ศึกษาการพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เรื่องสหกรณ์และการรวมกลุ่มเพื่อการพัฒนาชุมชนของไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ความสามารถในการแก้ปัญหา โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ Silva, A.B.D., Bispo, A.C K.D. A.,Rodriguez, D. G., & Vasquez, F. I. F. (2018, pp. 160-177) ได้ทำวิจัยเรื่องการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ข้อเสนอสำหรับการจัดทำ PBL และการเรียนรู้ของนักศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอข้อเสนอสำหรับการจัดโครงสร้างการใช้การเรียนรู้ด้วยปัญหา (PBL)

เป็นกลยุทธ์การสอนเชิงรุกและประเมินความหมายของ PBL สำหรับการเรียนรู้ของนักเรียนในหลักสูตรการจัดการระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยรัฐบาลกลางในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของบราซิล PBL สามารถเปลี่ยนนักเรียนให้เป็นวิชาที่กระตือรือร้นในการเรียนรู้ของตนเอง และส่งเสริมการพัฒนาความสามารถในการตัดสินใจผ่านการระบุ และวิเคราะห์ปัญหาที่แท้จริง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Caesar, M.I.M., Jawawi, R., Matzin, R., Shahrill, M., Jaidin, J.H., & Mundia, L. (2016, pp. 51-65) ได้ทำวิจัยเรื่อง ประโยชน์ของการนำวิธีการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานมาใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนในบทเรียนภูมิศาสตร์ระดับมัธยมศึกษา พบว่า การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) เป็นกรอบที่น่าสนใจสำหรับการเรียนการสอนไม่เพียงแต่ในหัวข้อภูมิศาสตร์เท่านั้น แต่ยังรวมถึงสาขาวิชาอื่น ๆ ด้วย ส่งเสริมสภาพแวดล้อมที่ดีต่อสุขภาพสำหรับการเรียนรู้ อย่างกระตือรือร้นด้วยชุดกิจกรรมที่หลากหลาย ช่วยให้นักเรียนดำเนินการสืบเสาะหาความรู้ในกระบวนการเรียนรู้ การศึกษานี้คำนึงถึงประโยชน์ที่เป็นไปได้ของการนำแนวทาง PBL มาใช้ในการเรียนการสอนในห้องเรียนภูมิศาสตร์ระดับมัธยมศึกษา และคำนึงถึงปัจจัยสนับสนุนที่จำเป็นจากทั้งครูและนักเรียนในการตัดสินใจความสำเร็จของการนำแนวทางไปใช้

4. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้ปัญหาเป็นฐาน สารเศรษฐศาสตร์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เป็นเพราะนักเรียนเกิดความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้ปัญหาเป็นฐาน ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้กระบวนการแก้ปัญหาด้วยตนเอง และฝึกให้ผู้เรียนคิดอย่างเป็นระบบมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเมธาวลัย จันทะหงส์ ประภัสสร ปริเอี่ยม และอรุณ ชูกระเดื่อง (2564, น. 76-80) ได้ศึกษาการพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่อง กลไกตลาดในระบบเศรษฐกิจ วิชาเศรษฐศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของอมรรัตน์ สิงห์โท และอรุณ ชูกระเดื่อง (2564, น. 113-124) ได้ศึกษาการพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

รายวิชาเศรษฐศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของสายสุนีย์ ต้นป่า และปิยลักษณ์ โพธิวรรณ (2565, น. 107-118) ได้ศึกษาการพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่อง เศรษฐกิจในชุมชน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ความพึงพอใจกับการจัดการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้ปัญหาเป็นฐาน อยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของชฎาพร จันทนา และอรุณ ชูกระเดื่อง (2565, น. 131-140) ได้ศึกษาการพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เรื่อง พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ไทย สมัยรัตนโกสินทร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของศิริพงษ์ เสาคพันธ์ และอรุณ ชูกระเดื่อง (2566, น. 117-126) ได้ศึกษา การพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เรื่องสหกรณ์และการรวมกลุ่มเพื่อการพัฒนาชุมชนของไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้ปัญหาเป็นฐาน ครูผู้สอนต้องคำนึงถึงผู้เรียนเป็นหลัก ในการเลือกตัวอย่างปัญหา หรือสถานการณ์ที่ใกล้ตัวผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจปัญหาได้ชัดเจนยิ่งขึ้น
2. การเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้ปัญหาเป็นฐาน ครูผู้สอนต้องวัดความสามารถในการแก้ปัญหาของผู้เรียน ทั้งหมด 4 ชั้น ชั้นที่ 2 และชั้นที่ 3 จะใช้เวลาพอสมควร ครูผู้สอนต้องอธิบายรายละเอียดให้ชัดเจนและจัดสรรเวลาให้ดี

กิตติกรรมประกาศ

กิตติกรรมประกาศวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างสูงยิ่ง จากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ อาจารย์ ดร.ทชชวัฒน์ เหล่าสุวรรณ ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการให้คำปรึกษา คำแนะนำ และแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดีผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

ฉญาพร จันทนา และอรุณ ชูกระเดื่อง. (2565). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เรื่อง พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ไทยสมัยรัตนโกสินทร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*, 15(2), 131-140.

บุญชม ศรีสะอาด. (2553). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

พิชาติ แก้วพวง. (2563). *ศาสตร์การจัดการเรียนรู้สังคมศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เมธาวลัย จันทะหงส์ ประภัสสรปรีเอี่ยม และอรุณ ชูกระเดื่อง. (2564). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่อง กลไกราคาในระบบเศรษฐกิจ วิชาเศรษฐศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. *วารสารสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*, 8(2), 327-340.

โรงเรียนศรีกระนวน. (2565). *รายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษาโรงเรียนศรีกระนวนวิทยาคม*. ขอนแก่น: โรงเรียนศรีกระนวนวิทยาคม.

ศิริพร จันลา และนิราศ จันทรจิต. (2560). การพัฒนาการจัดการเรียนรู้สาระเศรษฐศาสตร์โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. *วารสารบริหารการศึกษา บัณฑิต*, 8(1), 177-190.

ศิริพงษ์ เสคำพันธ์ และอรุณ ชูกระเดื่อง. (2566). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เรื่องสหกรณ์และการรวมกลุ่มเพื่อการพัฒนาชุมชนของไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. *วารสารสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*, 7(3), 117-126.

สายสุนีย์ ตันปา และปิยลักษณ์ โพธิวรรณ. (2565). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่อง เศรษฐกิจ ในชุมชน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. *วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*, 19(3), 107-118.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2550). *การจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการแก้ปัญหา*. กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

สุจินา เจียดศรี และอัจฉริยา พรมท้าว. (2564). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานสาระเศรษฐศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. *วารสารครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*, 18(3), 93-103.

อมรรัตน์ สิงห์โท และอรุณ ชูกระเดื่อง. (2564). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานรายวิชาเศรษฐศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*, 15(2), 113-124.

Silva, A.B.D., Bispo, A. C. K. D. A., Rodriguez, D.G., & Vasquez, F. I. F. (2018). Problem-based learning: A proposal for structuring PBL and its implications for learning among students in an undergraduate management degree program. *Revista de Gestão*, 25(2), 160-177.

Caesar, M. I. M., Jawawi, R., Matzin, R., Shahrill, M., Jaidin, J. H., & Mundia, L. (2016). The Benefits of Adopting a Problem-Based Learning Approach on Students' Learning Developments in Secondary Geography Lessons. *International Education Studies*, 9(2), 51-65.